

Případy násilí se nejčastěji objevují na pracovištích přednemocniční akutní péče jako jsou záchranné služby, dále v akutní péči i nemocničního typu urgentních příjmů, traumatologických ambulancí, detoxikačních středisek, psychiatrických odděleních. S agresí se ale setkávají i ostatní pracoviště typu interní nebo ortopedické ambulance, kde zdravotníci sami nemohou rozhodnout o tempu své práce, o pořadí a čekacích dobách.

Čekárny jsou plné pacientů, nevlídné prostředí a fakt, že každého něco bolí a necítí se dobře, umocní mnohdy autoritativní přístup zdravotnického pracovníka v kartotéce a první náznak konfliktu je ve vzduchu.

Toto povolání je velmi stresující a časem může vést k násilnému chování, které se obrátí i proti vlastním spolupracovníkům.

Samostatnou kapitolou jsou agresivní drogově závislí, alkoholici a bezdomovci. V naší společnosti je toto fenomén, na který jsme si ještě nezvykli.

Před rokem 1989, možná i díky politické situaci v naší zemi, málokdo věděl jak vypadá drogově závislý člověk, pojem bezdomovec byl většinou z nás cizí. Ne, že by v naší populaci nebyli, ale byli schováni v ústraní a obávali se represivních orgánů.

Nemůžeme ale všechnu agresivitu svalovat na tuto skupinu naší populace.

I člověk v obleku s kravatou a vysokoškolským titulem před jménem někdy překvapí.

Tato kategorie obyvatel se ale ve většině případů neuchyluje k fyzickému násilí.

Když mluvíme o násilí, kromě fyzického, o kterém každý z nás již bohatě slyšel, ale jen pár z nás mělo vlastní zkušenost, nemohu opomenout i násilí verbální. A s touto formou se setkal opravdu každý z nás.